

Carolyn Sampson & Juan de la Rubia
— *Quadern d'Anna Magdalena Bach* de
J. S. Bach

Palau Bach

Dijous, 10 de juny de 2021

– 20 h

Petit Palau

Programa

Carolyn Samspon, soprano
Juan de la Rubia, clave i orgue positiu

Johann Sebastian Bach (1685-1750)
Quadern d'Anna Magdalena Bach

Willst du dein Herz mir schenken, BWV 518 (J. S. Bach)

Solo per il cembalo, en Mi bemoll major, BWV Anh. 129 (C. Ph. E. Bach)

Wie wohl ist mir, o Freund der Seelen, BWV 517 (J. S. Bach)

Minuet en Sol major, BWV Anh. 114 (Ch. Petzold)

Minuet en Sol menor, BWV Anh. 115 (Ch. Petzold)

Coral Schaffs mit mir, Gott, BWV 514 (J. S. Bach)

Allemande, BWV 813 (J. S. Bach)

Courante, BWV 813 (J. S. Bach)

Minuet, BWV Anh. 121 (J. S. Bach)

Bist du bei mir, BWV 508 (G. H. Stölzel)

Preludi en Do major, BWV 846 (J. S. Bach)

So oft ich meine Tobackspfeife, BWV 515 (J. S. Bach)

Marche en Re major, BWV Anh. 122 (C. Ph. E. Bach)

Polonaise en Sol menor, BWV Anh. 123 (C. Ph. E. Bach)

Marche en Sol major, BWV Anh. 124 (C. Ph. E. Bach)

Gedenke doch, mein Geist, zurücke, BWV 509 (C. Ph. E. Bach)

Minuet en Sol major, BWV Anh. 116 (C. Ph. E. Bach)

Musette en Re major, BWV Anh. 126 (C. Ph. E. Bach)

Recitatiu Ich habe genug i ària Schlummert ein, BWV 82 (J. S. Bach)

Aria en Sol major, BWV 988 (J. S. Bach)

Gib dich zufrieden und sei stille, BWV 512 (J. S. Bach)

Wer nur den lieben Gott lässt walten, BWV 691 (J. S. Bach)

Minuet en Re menor, BWV Anh. 132 (J. S. Bach)

O Ewigkeit du Donnerwort, BWV 513 (J. S. Bach)

Polonaise en Fa major, BWV Anh. 117a (J. S. Bach)

Warum betrübst du dich, BWV 516 (J. S. Bach)

Rondeau en Si bemoll major, BWV Anh. 183 (F. Couperin)

Dir, dir, Jehova, will ich singen, BWV 299 (J. S. Bach)

Durada aproximada del concert 70 minuts, sense pausa.

Comentari

La història que envolta l'*Àlbum d'Anna Magdalena Bach* està marcada per uns fets decisius a la vida del compositor d'Eisenach. L'estiu del 1720, mentre Bach era de viatge amb el seu patró, el príncep Leopold d'Anhalt-Köthen, a la localitat termal de Karlovy Vary, va morir la seva esposa i cosina segona: Maria Barbara Bach.

A la cort de Köthen on Bach exercia com a mestre de capella des del 1717 cantava Anna Magdalena Wülken, una jove soprano nascuda l'any 1701 i originària de la localitat saxona de Zeitz que tenia fortes arrels musicals: el seu pare era trompetista i el seu avi matern organista. La jove soprano, setze anys més jove que Bach, va quedar colpida quan en un viatge a Hamburg l'any 1720 va escoltar Bach tocant l'orgue de l'església de Santa Catalina.

La narració “a la romàntica” d'aquest fet està inclòs la *Petita crònica d'Anna Magdalena Bach* redactat per l'escriptora i professora de música anglesa Esther Meynell (1878-1955) i que en un primer moment es va publicar sota l'anonimat de l'autora. La *Crònica* tindria un cèlebre contrapunt cinematogràfic en el film homònim del 1968, dirigit per Jean-Marie Straub i Danièle Huillet, que va comptar amb la presència de tres mites de la interpretació de Bach: Gustav Leonhardt com a Johann Sebastian Bach, Bob van Asperen fent de Johann Elias Bach –alumne de Bach– i Nikolaus Harnoncourt com a príncep d'Anhalt-Köthen.

Aquella trobada a Hamburg seria la primera de les moltes trobades fins a arribar al 3 de desembre de 1721, dia en què es celebraria el matrimoni entre Johann Sebastian i Anna Magdalena, que a més es faria càrrec dels tres fills que van sobreviure del primer matrimoni del compositor, entre els quals dos que esdevindran compositors: Carl Philipp Emanuel i Wilhelm Friedemann, que sempre va mostrar un total rebuig envers aquesta unió matrimonial. Amb Anna Magdalena, Johann Sebastian tindria tretze fills més, només sis dels quals, entre ells Johann Christian, el conegut com el “Bach de Londres”, van arribar a edat adulta. A partir de l’any 1723 la família Bach traslladaria la seva residència de per vida a Leipzig, on Johann Sebastian acceptaria el càrrec de mestre Kantor de Sant Tomàs, si bé Anna Magdalena perdria el lloc de feina de què gaudia a Köthen.

El conegut com l’*Album d’Anna Magdalena Bach* és un compendi de petites peces escrites per a clavicèmbal i orgue a les quals s’afegeixen una dotzena de pàgines vocals per a soprano i que suposa un valuós reflex de la vida musical dins l’àmbit domèstic familiar dels Bach.

El primer volum del *Clavierbüchlein* per a Anna Magdalena Bach data del 1722 i comprèn les cinc primeres *Suites franceses*; el segon és un compendi de l’any 1725 a Leipzig que conté quaranta-cinc peces i és el que ha esdevingut pròpiament conegut com a tal *Album d’Anna Magdalena Bach*. Rondós, minuets, *musettes* i àries vocals conviuen en aquest segon volum que conté peces compostes pel propi Johann Sebastian amb d’altres pertanyents a autors com Petzold, Carl Philipp Emanuel Bach, Hasse, François Couperin i Stölzel. Obres que són i han estat interpretades per tots els joves estudiants de piano –especialment els minuets– i d’altres que han estat tant transcendents com l’*Ària de les Variacions Goldberg*.

A la mort del compositor l'any 1750 la situació econòmica d'Anna Magdalena va caure en la precarietat fins a la seva mort l'any 1760. Malgrat tot, la veritable devoció que sentia Anna Magdalena per Johann Sebastian va impedir que posés a la venda manuscrits del compositor per poder subsistir en millors condicions.

Lluís Trullén, crític musical de la «Revista Musical Catalana»

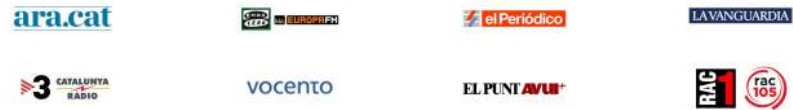
Mecenes Protectors

Mecenes d'Honor

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Bankia – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Clomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – Maria José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal

Biografies

© Marco Borggreve

Carolyn Sampson, soprano

Ha obtinguts èxits notables en concert i òpera, tant al Regne Unit com arreu d'Europa i als Estats Units. Els seus papers operístics inclouen el rol principal de *Semele* i Pamina de *La flauta màgica* per a l'English National Opera, així com diversos personatges de *The fairy queen* de Purcell per a Festival de Glyndebourne (publicat en DVD) i Anne Truelove de *The rake's progress* i Mélisande de *Pelléas et Mélisande* en les produccions de David McVicar per a la Scottish Opera.

En l'àmbit internacional ha actuat a les òperes de París, Lilla, Montpeller i a l'Opéra National du Rhin d'Estrasburg. També ha cantat el rol principal de *Psyché* de Lully al Boston Early Music Festival, que es va publicar en CD i posteriorment va ser nominada als Grammy el 2008.

Entre els seus nombrosos concerts al Regne Unit figuren actuacions habituals als BBC Proms i amb orquestres com la Britten Sinfonia, City of Birmingham Symphony Orchestra, The English Concert, Orchestra of the Age of Enlightenment, Scottish Chamber Orchestra, The Sixteen i Royal Liverpool Philharmonic Orchestra.

Al continent, en les seves nombroses aparicions ha ofert concerts amb la Bergen Philharmonic, Freiburger Barockorchester, Gürzenich Orchestra, Leipzig Gewandhaus Orchestra, Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Rotterdams Philharmonisch Orkest, Royal Concertgebouw Orchestra, Mozarteum Orchester de Salzburg, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks i WDR Rundfunkorchester de Colònia.

Als Estats Units, Carolyn ha actuat com a solista amb les simfòniques de Boston, Cincinnati, Detroit i San Francisco, Philadelphia Orchestra i St. Paul Chamber Orchestra, i és convidada habitual al Mostly Mozart Festival. Més recentment ha interpretat i enregistrat la *Simfonia núm. 4* de Mahler amb Osmo Vänskä i la Minnesota Orchestra. L'octubre del 2013 va debutar en recital al Weill Recital Hall del Carnegie Hall amb les entrades exhaurides i ha ofert igualment recitals al Lincoln Center de Nova York i al San Francisco Performances.

Treballa amb els directors Mark Elder, Harry Bicket, Ivor Bolton, Riccardo Chailly, Harry Christophers, Philippe Herreweghe, Andris Nelsons, Yannick Nezet-Seguin, Louis Langrée, Trevor Pinnock i Donald Runnicles.

Recitalista consumada, Carolyn Sampson apareix habitualment al Wigmore Hall, on va ser Artista Destacada la temporada 2014-15. També ha ofert recitals als festivals de *lieder* d'Oxford i Leeds, Saintes i Aldeburgh, així com al Concertgebouw d'Amsterdam, Barcelona, Friburg, Oper de Frankfurt, Wiener Konzerthaus, i recentment ha fet la primera de recitals gira pel Japó.

Els darrers anys manté una estreta col·laboració amb el pianista Joseph Middleton, i a principi del 2015 van publicar el seu primer àlbum, *Fleurs*, amb cançons de compositors des de Purcell a Britten, que va ser nominat en l'apartat de solista vocal als Gramophone Awards. També han publicat *A Verlaine songbook*, en una aproximació a la poesia de Paul Verlaine; *Lost is my quiet*, un disc de duets amb el contratenor Iestyn Davies; així com *A soprano's Schubertiade*, *Reason in madness* i més recentment *The contrast. English poetry in song*, tots per al segell BIS.

A més de la seva llarga relació amb el segell BIS, també té discos premiats amb els segells Decca, Harmonia Mundi i Hyperion, com el Choc de l'Année Classica, Gramophone Magazine's Choice of Editor, àlbum del mes de la «BBC Music Magazine», un Premi ECHO i un Diapason D'or. El seu enregistrament amb Ex Cathedra, *A french baroque diva* (Hyperion), va guanyar el premi de recital als Gramophone Awards 2015. Igualment, va ser nominada com a Artista de l'Any als Gramophone Awards 2017 i el CD amb la *Missa en Do menor* i *Exsultate Jubilate* de Mozart amb Masaaki Suzuki i el Bach Collegium Japan va guanyar un Choral Award, mentre que un altre àlbum junts, amb la *Passió segons sant Mateu* de J. S. Bach, va guanyar el Premi Coral als Gramophone Awards 2020.

La seva agenda d'aquesta temporada i posteriors inclou actuacions amb la Helsinki Baroque (amb la *Genoveva* de Schumann), BBC Philharmonic, Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Rotterdams Philharmonisch Orkest i gires amb el Bach Collegium Japan i la Händel & Haydn Society. I quant als recitals més destacats, en té al Wigmore Hall, Concertgebouw d'Amsterdam, Singel, Anvers i a la Pierre Boulez Saal de Berlín.

Biografies

©Igor Studio

Juan de la Rubia, orgue i clavecí

Organista titular de la basílica de la Sagrada Família, va néixer a la Vall d'Uixó (Castelló), on inicià els estudis musicals amb el seu pare i Ricardo Pitarch. Els continuà a diverses capitals europees amb el mestratge d'Óscar Candendo, Wolfgang Seifen, Michel Bouvard i Montserrat Torrent, a més d'Olivier Latry i Ton Koopman. Va rebre cinc premis extraordinaris en diverses especialitats, a més del primer premi del Concurso Permanente de Juventudes Musicales de España (2002) i el Premi El Primer Palau (2004), guardons que contribuïren a impulsar notablement la seva carrera.

Té una intensa activitat com a solista, director, acompanyant i continuista, que l'ha portat als principals escenaris d'una trentena de països, entre els quals l'Auditorio Nacional de Música de Madrid, Konzerthaus de Berlín, Gewandhaus de Leipzig, Elbphilharmonie d'Hamburg, així com a les catedrals de Colònia, Westminster, Bogotà, Ciutat de Mèxic i Tunísia, a l'església de St. Sulpice de París i al Teatre Mariïnski i Philharmonia de Sant Petersburg, entre d'altres.

Ha actuat com a solista amb la Freiburger Barockorchester, Kammerorchester Carl Philipp Emmanuel Bach, Orquesta Nacional de España, Orquesta Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquesta Barroca de Tenerife, Orquesta Sinfónica del Principado de Asturias, Orquesta Sinfónica de Galícia, Orquesta de la Comunidad de Madrid, Orquesta de la Comunitat Valenciana, Orquesta Ciudad de Granada i Orquesta de Cuerdas de Bogotà.

Ha treballat amb els directors Andrew Grams, Simon Halsey, Salvador Mas, Kazushi Ono, Víctor Pablo Pérez o Simon Rattle, entre d'altres. I també ha col·laborat amb les principals formacions corals del país i els solistes Asier Polo, Mireia Farrés, Raquel Lojendio, Marta Mathéu o Philippe Jaroussky, amb qui va enregistrar el CD *Sacred cantatas* (Erato, 2016), nominat a un Premi Grammy el 2018.

En l'última dècada, De la Rubia també s'ha especialitzat en la improvisació sobre pel·lícules de cinema mut, entre les quals destaquen *Faust* i *Nosferatu* de Murnau o *Metropolis* de Lang.

Entre la seva extensa discografia, cal destacar l'enregistrament dedicat a Johann Sebastian Bach –Melómano de Oro el juliol del 2016 i considerat “*tota una revelació*” per Aleix Palau i “*un dels enregistraments més sorprenents de l'any*” per Stefano Russomano («ABC»). Ha dedicat el seu darrer treball, enregirat amb el claviorgue Hauslaib (1590) del Museu de la Música de Barcelona, a la música d'Antonio de Cabezón.

Membre de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi i professor de l'Escola Superior de Música de Catalunya, ofereix habitualment *masterclasses* a Budapest, Stuttgart i Roma.

Palau
de la Música
Catalana
Temporada
2021–2022

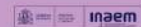

Consulta la programació
i reserva el teu abonament
a www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Celebrem la vida!

Sinfonia de Bràhm amb
Daniel Harding

Gabetta, Accademia
Nazionale di Santa Cecilia
& Pappano

Joyce DiDonato

Yuja Wang

Orquestra Filharmònica
de La Scala & Chailly

L'enfance du Christ de Berlioz amb
John Eliot Gardiner

Diana Damrau
& Jonas Kaufmann

Radamisto de Händel amb
Philippe Jaroussky
& Il Pomo d'Oro

King Arthur i The fairy queen de Purcell amb
Vox Luminis

Leonidas Kavakos
& Orquestra Simfònica
de la Ràdio de Berlín

Philharmonia Orchestra
& Rouvali

Textos

Johan Sebastian Bach

Anonym

Willst du dein Herz mir schenken

Willst du dein Herz mir schenken,
So fang es heimlich an,
Dass unser beider Denken
Niemand erraten kann.
Die Liebe muss bei beiden
Allzeit verschwiegen sein,
Drum schließ die größten Freuden
In deinem Herzen ein.

Behutsam sei und schweige
Und traue keiner Wand,
Lieb' innerlich und zeige
Dich außen unbekannt.
Kein' Argwohn musst du geben,
Verstellung nötig ist.
Genug, dass du, mein Leben,
Der Treu' versichert bist.

Begehre keine Blicke
Von meiner Liebe nicht,
Der Neid hat viele Stricke
Auf unser Tun gericht..
Du musst die Brust verschließen,
Halt deine Neigung ein.
Die Lust, die wir genießen,
Mussein ein Geheimnis sein.

Ser massa lliure, anar segur,
sovint ha portat problemes.
Un s'ha de comprendre bé,
perquè falsos ulls vigilen.
has de recordar el pensament
que t'he expressat abans:
Si em vols regalar el teu cor,
fes-ho secreament.

Johann Sebastian Bach

Anònim

Em vols regalar el teu cor?

*Si em vols regalar el teu cor,
fes-ho secretament,
que els nostres dos pensaments
ningú no els pugui endevinar.
L'amor ha de ser per als dos
sempre dissimulat;
per això, guarda les majors alegries
dins del teu cor.*

*Sigues cautelós i calla,
i no confiïs en un mur,
estima en l'interior, i a fora
mostra't desconegut.
No has de provocar cap sospita,
és necessària la dissimulació.
N'hi ha prou, estimada,
en tenir assegurada la fidelitat.*

*No desitgis cap mirada
del meu amor,
l'enveja ha perjudicat molt
els nostres actes.
Has de tancar el teu pit,
respecta les teves inclinacions.
El plaer que gaudim
ha de ser un secret.*

*Zu frei sein, sicher gehen,
Hat oft Gefahr gebracht.
Man muss sich wohl verstehen,
Weil ein falsch Auge wacht.
Du musst den Spruch bedenken,
Den ich zuvor getan:
Willst du dein Herz mir schenken,
So fang es heimlich an.*

(Lied, núm 40 del “Quadern d’Anna Magdalena Bach”, BWV 518)

Wolfgang Christoph Dreßler
**Wie wohl ist mir,
o Freund der Seelen**

Wie wohl ist mir, o Freund der
Seelen,
Wenn ich in deiner Liebe ruh'.
Ich steige aus der Schwermuts-
Höhlen
Und eile deinen Armen zu.
Da muss die Nacht des Trauens
scheiden,
Wenn mit so angenehmen Freuden
Die Liebe strahlt aus deiner Brust.
Hier ist mein Himmel schon auf
Erden,
Wer wollte nicht vergnüget werden,
Der in dir findet Ruh und Lust.

Wolfgang Christoph Dreßler
**Què bé estic, oh amic de les
ànimes**

*Què bé estic, oh amic de les ànimes,
quan reposo en el teu amor.
Pujo de les profunditats de la
melangia.
i em precipito cap els teus braços.
He d’acomiarar la nit de tristesa,
quan amb una joia tan agradable
brilla l’amor en el teu pit.
Aqui el meu cel ja és a la terra,
qui no voldria estar complagut,
el que en tu troba repòs i plaer.*

(“Ària de Giovannini”, núm 37 del “Quadern d’Anna Magdalena Bach”, BWV 517)

Benjamin Schmolck
**Schaff's mit mir, Gott,
nach deinem Willen**

Schaff's mit mir, Gott, nach deinem
Willen,
Dir sei es alles heimgestellt.
Du wirst mein Wünschen so
erfüllen,
Wie's deiner Weisheit wohlgefällt.
Du bist mein Vater, du wirst mich
Versorgen, darauf hoffe ich.

Benjamin Schmolck
**Fes de mi, Senyor, segons la
teva voluntat**

*Fes de mi, Senyor, segons la teva
voluntat,
Tu ho has disposat tot,
tu satisfaràs els meus desigs,
com complagui a la teva saviesa.
Tu ets el meu pare, i et preocuparàs
de mi, així ho espero.*

(Coral, núm 35 del “Quadern d’Anna Magdalena Bach”, BWV 518)

Anonym

Bist du bei mir

Bist du bei mir, geh' ich mit
Freuden
zum Sterben und zu meiner
Ruh'.
Ach, wie vergnügt wär' so mein
Ende,
es drückten deine lieben schönen
Hände
mir die getreuen Augen zu!

(Lied, núm 25 del “Quadern d’Anna Magdalena Bach”, BWV
508)
(falsament atribuït a Bach)

Anonym

So oft ich meine Tobackspfeife

Sooft ich meine Tabakspfeife,
Mit gutem Knaster angefüllt,
Zur Lust und Zeitvertreib ergreife,
So gibt sie mir ein Trauerbild -
Und füget diese Lehre bei,
Dass ich derselben ähnlich sei.

Die Pfeife stammt von Ton und
Erde,
Auch ich bin gleichfalls draus
gemacht.
Auch ich muss einst zur Erde
werden -
Sie fällt und bricht, eh ihr's gedacht,
Mir oftmals in der Hand entzwei,
Mein Schicksal ist auch einerlei.

Anònim

Si estàs amb mi

*Si estàs amb mi, aniria joiós
a la mort i al meu repòs.
¡Ai, què agradable seria la meua fi,
si fossin les teves belles mans
les que em tanquessin els ulls fidels!*

Anònim

**Cada vegada que agafo la meua
pipa**

*Cada vegada que agafo la meua pipa,
plena de bona picadura,
per sentir plaer i passar el temps,
em porta una trista imatge...
I m’hi afegeix aquesta lliçó:
Que jo m’hi assemblo.*

*La pipa està feta amb argila i terra,
com també jo vaig ser fet.
També jo un dia em convertiré en
terra...
Ella cau i es trenca, abans no ens ho
penséssim,
sovint se m’esmuny de la mà,
l meu destí també és igual.*

Die Pfeife pflegt man nicht zu
färben,
Sie bleibet weiß. Also der Schluss,
Dass ich auch dermaleinst im
Sterben
Dem Leibe nach erblassen
muss.
Im Grabe wird der Körper auch
So schwarz wie sie nach langem
Brauch.

*Hom no s'ocupa en acolorir la pipa,
es queda blanca. També l final,
una vegada arribada la mort,
se li ha d'empal·lidir el os.
En la tomba també el cos serà tan
negre
com ella després d'un llarg servei.*

Wenn nun die Pfeife angezündet,
So sieht man, wie im Augenblick
Der Rauch in freier Luft
verschwindet,
Nichts als die Asche bleibt zurück.
So wird des Menschen Ruhm
verzehrt
Und dessen Leib in Staub verkehrt.

*Un cop encesa la pipa,
es veu com en un moment
s'esvaeix el fum en l'aire lliure,
res no torna com les cendres.
Així es consumirà la fama dels homes
i els seus cossos es convertiran en pols.*

Wie oft geschieht's nicht bei dem
Rauchen,
Dass, wenn der Stopfer nicht zur
Hand,
Man pflegt den Finger zu
gebrauchen.
Dann denk ich, wenn ich mich
verbrannt:
O, macht die Kohle solche Pein,
Wie heiß mag erst die Hölle sein?

*Quantes vegades no passa al fumar
que, quan no es té a mà el carregador,
s'utilitza el dit per a aquest ús,
llavors, penso, quan m'he cremat:
Oh, si el carbó fa tant mal,
com de calent serà l'infern?*

Ich kann bei so gestalten Sachen
Mir bei dem Toback jederzeit
Erbauliche Gedanken machen.
Drum schmauch ich voll
Zufriedenheit
Zu Land, zu Wasser und zu Haus
Mein Pfeifchen stets in Andacht
aus.

*Amb coses tan configurades,
cada vegada que fumo
puc tenir pensaments edificants.
Per això puc fumar ple de felicitat
a terra, al mar i a casa,
adorant sempre la meua pipa.*

(Ària, del "Quadern d'Anna Magdalena Bach", BWV 515a)

Anonym
**Gedenke doch, mein
Geist, zurücke**

Gedenke doch, mein Geist, zurücke
Ans Grab und an den
Glockenschlag,
Da man mich wird zur Ruh
begleiten,
Auf dass ich klüglich sterben mag.
Schreib dieses Wort in Herz und
Brust:
Gedenke, dass du sterben musst.

(Lied, núm 41 del “Quadern d’Anna Magdalena Bach”, BWV
518)

Anonym
Recitativ

Ich habe genug.
Mein Trost ist nur allein,
Daß Jesus mein und sein eigen
möchte sein.
Im Glauben halt ich ihn,
Da seh ich auch mit Simeon
Die Freude jenes Lebens schon.
Laßt uns mit diesem Manne ziehn!
Ach! möchte mich von meines
Leibes Ketten
Der Herr erretten;
Ach! wäre doch mein Abschied hier,
Mit Freuden sagt ich, Welt, zu dir:
Ich habe genug.

Arie

Anònim
Recorda però, esperit meu

*Recorda, però, esperit meu,
la tomba i el repicar de campanes,
quan m’acompanyin al repòs,
perquè jo pugui morir sàviament.
Escriu aquestes paraules en el cor i en
el pit:
Recorda, que has de morir.*

Anònim
Recitativ

*Ja en tinc prou.
El meu consol és només
que Jesús sigui meu i jo vulgui ser seu.
El retinc amb la fe,
i ja veig amb Simeó
les joies d’aquella vida.
Deixeu-nos partir amb aquest home!
Ai! si el Senyor volgués alliberar-me
de les cadenes del meu cos;
Ai! si fos aquí el meu comiat,
món, et diria amb joia:
En tinc prou.*

Aria

Schlummert ein, ihr matten Augen,
Fallet sanft und selig zu!
Welt, ich bleibe nicht mehr
hier,
Hab ich doch kein Teil an dir,
Das des Seele könnte taugen.
Hier muß ich das Elend
bauen,
Aber dort, dort werd ich
schauen
Süßen Frieden, stille Ruh.

*Adormiu-vos, ulls fatigats,
tanqueu-vos amb dolçor i
bonaventura!
Món, no em quedo més aquí,
no tinc res teu
que sigui útil per a l'ànima.
Aquí haig de tenir cura de la
misèria,
però allà, allà coneixeré
dolça pau, tranquil repòs.*

(de la Cantata núm. 82, per a “La Festa de la Purificació de Maria”, BWV 82, núm. 32 del “Quadern d’Anna Magdalena Bach”)

Paul Gerhardt
**Gib dich zufrieden
und sei stille**

*Paul Gerhardt
Alegra’t i estigues tranquil*

Gib dich zufrieden und sei stille
In dem Gotte deines Lebens.
In ihm ruht aller Freuden Fülle,
Ohne ihn mühst du dich vergebens.
Er ist dein Quell und deine Sonne,
Scheint täglich hell zu deiner
Wonne.
Gib dich zufrieden.

*Alegra’t i estigues tranquil
en el Déu de la teva vida.
En Ell reposa la plenitud de totes les
joies,
sense ell et fatigues en va.
És la teva font i el teu sol,
es mostra lluminós cada dia per teu
plaer.
Alegra’t.*

(Lied, núm. 13a del “Quadern d’Anna Magdalena Bach” BWV 511)

Johann Rist
**O Ewigkeit,
du Donnerwort**

*Johann Rist
Oh eternitat, nom retronant*

O Ewigkeit, du Donnerwort,
O Schwert, das durch die Seele
bohrt,
O Anfang sonder Ende.
O Ewigkeit, Zeit ohne Zeit,
Ich weiß vor großer Traurigkeit
Nicht, wo ich mich hinwende.
Mein ganz erschrock'nes Herze
bebt,
Dass mir die Zung am Gaumen
klebt.

*¡Oh eternitat, nom retronant,
oh espasa, que travessa l'ànima,
oh principi sense fi,
oh eternitat, temps sense temps!
Davant d'una gran tristesa,
no sé cap on m'haig de dirigir,
El meu cor totalment esglaiat tremola,
i la llengua se m'enganxa al paladar.*

(Lied, núm. 42 del “Quadern d'Anna Magdalena”, BWV 513)

Anonym

**Warum betrübst du dich und
beugest dich zur Erden**

Warum betrübst du dich und
beugest dich zur Erden,
Mein sehr geplagter Geist, mein
abgematter Sinn?
Du sorgst, wie will es doch noch
endlich mit dir werden,
Und fährest über Welt und über
Himmel hin.
Wirst du dich nicht recht fest in
Gottes Willen gründen,
Kannst du in Ewigkeit nicht wahre
Ruhe finden.

Anònim

***Per què t'afligeixes i t'inclines
cap a terra***

*¿Per què t'afligeixes i t'inclines cap a
terra,
ànima meva molt abatuda,
desconsolat esperit meu?
Et preocupes, pel que finalment serà de
tu,
i vas pel món i sota el cel.
Si no et recolzes fermament en la
voluntat de Déu,
pots no trobar veritable repòs en
l'eternitat.*

Drum Jesu will ich stets in dir
zufrieden leben,
will stets begehren nur was dir mei
Gott gefällt.
Und deinem Willen sei der meine
stets ergeben,
den selben hab' ich mir zum festen
Ziel gestellt.
Herr Jesu wie du wilst, so will ich
alles leiden,
nichts kann mich her und dort von
deiner Liebe scheiden.

*Per això, Jesús, vull viure sempre
content en Tu,
només vull desijar sempre el que
agrada al meu Déu.
I que la meua voluntat s'entregui
sempre a la teua,
la mateixa que he col·locat com a
objectiu segur.
Senyor Jesucrist, com vulguis, tot ho
suportaré,
i ni aquí ni allà res no podrà separar-
me del teu amor.*

(Lied, núm. 33 del “Quadern d’Anna Magdalena Bach“, BWV 516)

Bartholomäus Crassellius

Dir, Dir, Jehova will ich singen

Bartholomäus Crassellius

A Tu, a Tu, Jehovà vull cantar

Dir, Dir, Jehova will ich singen;
denn wo ist doch ein solcher Gott
wie du?
Dir will ich meine Lieder
bringen,
ach, gib mir deines Geistes Kraft
dazu,
dass ich es tu im Namen Jesu
Christ,
so wie es dir durch ihn gefällig ist.
Dir will ich meine Lieder bringen,
ach, gib mir deines Geistes Kraft
dazu.

*A Tu, a Tu, Jehovà vull cantar;
perquè on hi ha un Déu com Tu?
A Tu vull portar les meves
cançons,
ai, per això dóna'm la força del teu
esperit,
perquè ho faci en nom de Jesucrist,
perquè a través d'Ell et sigui agradós.
A Tu vull portar les meves cançons,
ai, per això dóna'm la força del teu
esperit.*

(Coral, núm. 39a del “Quadern d’Ana Magdalena Bach, BWV 299)

Traducció dels textos al català: Manuel Capdevila

També et pot interessar...

Palau Bach *Fools*

Olivier Latory, orgue

—L'organista de Notre-Dame de París

J. S. BACH: *Ricercare a six*, BWV 1079

J. S. BACH – CH. M. WIDOR: “Marche du Veilleur de nuit” de *Memento Bach*

F. LISZT: *Consolació en Re bemoll major*, S. 172

F. LISZT – M. DUPRÉ: *Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen*, S. 179

J. S. BACH – F. LISZT: *Ich hatte viel bekümmernis*, BWV 21

J. S. BACH – E. GIGOUT: Ària de la cantata *Also hat Gott die Wlt geliebt*, BWV 68

F. LISZT – J. GUILLOU: *Preludi i fuga sobre B.A.C.H.* (Versió sincrètica)

Diumenge, 20.06.21 - 18 h

Sala de Concerts

Preu: 25 euros

Amb el suport de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION